



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka, soudkyně Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a soudce JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: E. Č.
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Horáčkem, LL.M.
sídlem Na Zbořenci 14, Praha 2

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2022, č. j. 144564/2021/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 1. 11. 2021, č. j. MDOB 54531/2021/Obe, uznal Městský úřad Dobříš jako orgán státní správy lesů žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 54 odst. 1 písm. e) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zákona č. 314/2019 Sb. (dále jen „lesní zákon“), kterého se dopustil tím, že nesplnil opatření k odstranění zjištěných nedostatků, které mu uložil orgán státní správy lesů podle § 51 odst. 1 lesního zákona rozhodnutím ze dne 16. 9. 2020, č. j. MDOB 40828/2020/Obe. Tímto rozhodnutím uložil orgán státní správy lesů žalobci odstranit ve lhůtě 3 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí veškerá zařízení sloužící k rekreaci (maringotky, karavany apod.) umístěná s jeho souhlasem jakožto vlastníka lesa

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

na pozemcích p. č. XA a p. č. XB v katastrálním území X (stejně jako všechny nemovité věci uváděné dále v tomto rozsudku), které jsou v jeho vlastnictví. K přestupku

došlo v termínu od uplynutí lhůty ke splnění opatření, tj. od 17. 6. 2021, a přestupek dále trvá, protože uložená opatření byla splněna jen částečně. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

2. Napadeným rozhodnutím žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že doplnil odkaz na § 10 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění zákona č. 417/2021 Sb. (dále jen „zákon o přestupcích“), upřesnil, že se žalobce dopustil přestupku úmyslně ve smyslu § 15 odst. 2 zákona o přestupcích a že k přestupku došlo v období od 17. 6. 2021 do 12. 8. 2021. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Proti napadenému rozhodnutí brojil žalobce žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a domáhal se toho, aby je soud zrušil.

Vyjádření účastníků řízení

4. Žalobce namítl, že žalovaný v řízení, v němž mu bylo nařízeno odstranit veškerá zařízení sloužící k rekreaci z pozemků p. č. XA a p. č. XB, nezjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce tvrdí, že pozemky vůbec funkce lesa neplní – ve skutečnosti jde o náletové dřeviny na ostrohu nad Slapskou přehradou. Žalovaný v tom směru ale neprovedl žádnou úvahu. Pro závěr, že je určitý pozemek určen k plnění funkcí lesa, nelze vyjít pouze z příslušného údaje uvedeného v katastru nemovitostí (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2009, č. j. 5 As 94/2008-44). Žalovaný měl postupovat podle § 3 odst. 3 lesního zákona a posoudit, zda porost na obou pozemcích plní funkce lesa či nikoli.
5. Dále žalobce tvrdí, že i pokud by pozemky funkce lesa plnily, umístěním rekreačních zařízení se omezení ani odnětí funkcí lesa nedopustil. Nesouhlasí se závěrem orgánu státní správy lesů, že porušil lesní zákon tím, že na lesních pozemcích docházelo k umístování zařízení sloužících k rekreaci v rozporu s § 13 odst. 1 lesního zákona. Podle orgánu státní správy lesů docházelo k využití lesa jiným způsobem než účelným obhospodařováním, aniž pro to byla udělena výjimka. Žalobce namítl, že umístění karavanů nenarušuje funkce lesa, a nedochází tak k porušení § 13 lesního zákona. Poukázal na stanovisko Městského úřadu Dobříš z roku 2013, při kterém se zjistilo, že všechny funkce lesa jsou plněny a jedná se o ekologicky stabilní ekosystém. Městský úřad tehdy dokonce navrhl, aby obec umožnila v novém územním plánu vlastníkově pozemků rekreační způsob využití pozemků v návaznosti na stávající rekreační plochy v blízkosti dané lokality. Žalobce uvádí, že neporušil žádnou ze zásad uvedených v § 13 odst. 2 lesního zákona, které musí být dodrženy při využití pozemků určených k plnění funkcí lesa k jiným účelům. I pokud by správní orgán dospěl k odlišnému závěru, nejedná se o odnětí pozemků ve smyslu § 54 odst. 2 písm. a) lesního zákona, ale nanejvýš o dočasné omezení, kterým není porušen lesní zákon, neboť nedochází k porušení zákazů uvedených v § 20 téhož zákona. Dočasné umístění maringotek a karavanů, tj. nemotorových vozidel, která jsou pojízdná a nejsou pevně spojena se zemí, neporušuje základní funkce lesa, tedy zásadu ochrany ekologických funkcí půdy, racionálního hospodaření s půdou a zásadu prevence.

6. Žalobce poukázal na to, že pojem odnětí funkcí lesa není zákonem definován. S tím souvisí problémy s interpretací, které vedou k nejistotě a možnému širokému správnímu uvážení, které hraničí s libovůlí. Maringotky ani karavany nejsou výslovně uvedeny v § 20 lesního zákona, správní orgány přesto nepřípustným extenzivním výkladem dovozují zákaz jejich stání v lese s tím, že ačkoli lesní zákon umožňuje vjezd motorových vozidel či jízdní soupravy, neumožňuje stání v lese samostatnému přípojnému vozidlu, pokud navíc slouží k rekreačním účelům a jejich přítomnost nesouvisí s hospodařením v lese. Správní orgány označují maringotku za přípojně vozidlo, ačkoli je samostatným nemotorovým vozidlem.
7. Podle žalobce žalovaný nesprávně vychází z toho, že jelikož nepožádal o využívání lesa k jiným účelům dle § 13 odst. 1 lesního zákona a orgán státní správy lesů o této výjimce nerozhodl, byl les

užíván pro jiné účely než pro lesnické hospodaření v rozporu se zákonem. Ale umístěním maringotek, které není výslovně zakázané, nedochází k odnětí plnění funkcí lesa. Žalobce nenaplnil skutkovou podstatu žádného přestupku. Skutečnost, že skutkovou podstatu, kterou by žalobce tvrzeným jednáním naplnil, lesní zákon neobsahuje, nemůže zhojit ani úvaha žalovaného, že umístěním maringotek a dalších zařízení dochází k využívání lesních pozemků pro jiné účely.

8. Žalobce konečně namítl, že se jednání, které mu žalovaný klade za vinu, nedopustil zaviněně, a to ani z nedbalosti. Domníval se totiž, že jeho jednání není v rozporu s právem, tedy že umístěním zařízení sloužících k rekreaci nemůže dojít k nepovolenému omezení funkcí lesa.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě připomněl, že krajský soud už ve věci vedené pod sp. zn. 55 A 28/2021 rozhodoval o téže přestupku, jen za jiné časové období. V řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, se konala prohlídka místa, při které orgán státní správy lesů zjistil a zdokumentoval, že zařízení sloužící k rekreaci bylo z pozemků p. č. XA a p. č. XB odstraněno jen částečně. V době prohlídky tam byla ještě maringotka, suché záchody, stoly a lavice a šterkem zpevněné plochy. Žalobce po seznámení se zápisem z prohlídky a fotodokumentací uvedl, že odstranil to, co bylo technicky možné. Otázkami určení druhu pozemku, porušení lesního zákona a narušení funkcí lesa se soud již zabýval ve výše uvedeném rozsudku a žalobcovu argumentaci vyvrátil. O zavinění není podle žalovaného pochyb – žalobce o své povinnosti odstranit rekreační zařízení ze svých pozemků věděl, přesto to neučinil. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
10. Při jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že správní orgány dostatečně neposoudily skutečnou povahu dotčených pozemků. K tomu navrhl vyslechnout účastníky řízení. Na pozemcích jsou jen náletové dřeviny, které nejsou lesem. Pozemek funkci lesa neplnil a neplní. I kdyby ji plnil, funkce lesa nebyly narušeny. To je důležité i z hlediska zavinění. Lesní zákon není možno vykládat extenzivně. Žalovaný vyzdvihl, že předmětem řízení je přestupek nerespektování opatření k nápravě stavu. Námitky týkající se prokázání stavu pozemků jsou nerelevantní. Žalobce byl seznámen s tím, že jde o protiprávní stav, přesto stavby neodstranil. Jeho jednání tedy bylo zaviněné.
11. Dokazování soud neprováděl, neboť skutečnosti, které žalobce chtěl navrženými důkazy (účastnické výslechy a spis Městského úřadu Dobříš týkající se řízení o umístění

nepovolených staveb v roce 2013) prokázat, nejsou pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí podstatné. Jde tedy o nadbytečné důkazy.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že pozemky p. č. XA a p. č. XB jsou ve vlastnictví žalobce a jsou v katastru nemovitostí evidovány jako lesní pozemky. Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2020 orgán státní správy lesů uložil žalobci odstranit veškerá zařízení sloužící k rekreaci (celkem 4 maringotky, 6 karavanů, upravené plochy, suché záchody, přístřešky, sklady, terasy, posezení apod.) umístěná s jeho souhlasem jakožto vlastníka lesa na pozemcích p. č. XA a p. č. XB. Stanovil k tomu žalobci tříměsíční lhůtu od právní moci tohoto rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal, ale žalovaný jeho odvolání zamítl. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 3. 2021, stanovená lhůta tudíž uplynula dne 17. 6. 2021. Dne 25. 6. 2021 orgán státní správy lesů zjistil, že žalobce uloženou povinnost splnil pouze částečně, a proto mu dne 28. 6. 2021 zaslal exekuční výzvu, kterou mu uložil náhradní lhůtu do 31. 7. 2021.
13. Dne 12. 8. 2021 se konala terénní pochůzka, o které orgán státní správy lesů pořídil záznam. Zjistil při ní, že uložená povinnost byla nadále splněna pouze částečně, přestože došlo k určitému zlepšení oproti stavu ze dne 25. 6. 2021. Jak vyplývá z pořízených fotografií, na pozemcích p. č. XA a p. č. XB se sice už nenachází maringotky a karavany, ale zůstalo tam ještě několik suchých záchodů, stolků a lavic a štěrkem zpevněných ploch. Maringotky a karavany se nyní nachází na pozemku p. č. XC (orná půda), jenž je pod ochranou zemědělského půdního fondu, takže dochází k porušení zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.
14. Dne 31. 8. 2021 zahájil orgán státní správy lesů s žalobcem řízení o přestupku. Dne 11. 10. 2021 se konalo ústní projednání, během něhož se žalobce seznámil s podklady a uvedl, že ze svých pozemků už odstranil vše, co bylo technicky možné. Karavany a maringotky čekají na odtažení. Dne 1. 11. 2021 vydal orgán státní správy lesů prvostupňové rozhodnutí, jehož výrok je rekapitulován v bodě 1 tohoto rozsudku. Proti rozhodnutí se žalobce odvolal. Žalovaný napadeným rozhodnutím, jehož výrok je rekapitulován v bodě 2 k podanému odvolání výrok prvostupňového rozhodnutí změnil, v podstatných částech je však potvrdil.

Posouzení žaloby soudem

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji tedy věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud neshledal žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.

Posouzení žaloby soudem

16. Podle § 51 odst. 1 lesního zákona je součástí výkonu státní správy lesů dozor nad dodržováním tohoto zákona a právních předpisů a rozhodnutí vydaných na jeho základě. Orgány státní správy lesů současně dozírají, zda vlastníci, popřípadě nájemci lesů hospodaří podle schválených plánů nebo převzatých osnov. Ukládají opatření k odstranění zjištěných

nedostatků, popřípadě i opatření ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí. V případě hrozící škody jsou oprávněny rozhodnout o omezení nebo zastavení výroby nebo jiné činnosti v lese až do doby odstranění nedostatků nebo jejich příčin.

17. Podle § 54 odst. 1 písm. e) lesního zákona se fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní opatření uložená rozhodnutím orgánu státní správy lesů vydaným podle tohoto zákona. Podle § 54 odst. 3 písm. a) lesního zákona lze za tento přestupek uložit pokutu do 100 000 Kč.
18. Podle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.
19. Podle § 15 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupek spáchán úmyslně, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.
20. Soud pokládá za potřebné nejprve vyjasnit, co je vlastně předmětem tohoto soudního řízení. Je to přezkum napadeného rozhodnutí. Tedy rozhodnutí žalovaného o odvolání proti rozhodnutí orgánu státní správy lesů, kterým shledal žalobce vinným z přestupku podle § 54 odst. 1 písm. e) lesního zákona. Konkrétně že žalobce ve stanovené lhůtě nesplnil opatření, které mu bylo uloženo rozhodnutím orgánu státní správy lesů ze dne 16. 9. 2020, protože ze svých lesních pozemků neodstranil všechna zařízení sloužící k rekreaci. Skutkovou podstatou tohoto přestupku tedy není porušení povinností plynoucích z lesního zákona, nýbrž nesplnění nové povinnosti, která vznikla uložením opatření, ve stanovené lhůtě. Už se nezkoumají okolnosti, na jejichž základě bylo toto opatření uloženo, ani jeho zákonnost, ale pouze to, zda je ten, komu bylo uloženo, ve stanovené lhůtě splnil, nebo nikoli.
21. Předmětem tohoto řízení naopak není přezkum rozhodnutí vydaných dříve, v odlišném řízení. Ve věci žalobcových pozemků už orgán státní správy lesů vydal (alespoň pokud je soudu známo)

dvě rozhodnutí, obě dne 16. 9. 2020. Prvním z nich, vydaným pod č. j. MDOB 40824/2020/Obe, shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 54 odst. 2 písm. a) lesního zákona (tedy že bez rozhodnutí orgánu státní správy lesů o odnětí nebo bez rozhodnutí o omezení pozemky určené k plnění funkcí lesa odnímá nebo omezuje jejich využívání pro plnění funkcí lesa tím, že na nich s jeho souhlasem byla umístěna zařízení sloužící k rekreaci). Druhým rozhodnutím, vydaným téhož dne pod č. j. MDOB 40828/2020/Obe, uložil orgán státní správy lesů žalobci odstranit z jeho pozemků ve lhůtě 3 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí veškerá zařízení sloužící k rekreaci. Proti rozhodnutím se žalobce odvolal, žalovaný jeho odvolání zamítl a obě rozhodnutí žalovaného k podané žalobě přezkoumal krajský soud v řízení vedeném pod sp. zn. 55 A 28/2021. Žalobu zamítl. Žalobce proti tomu podal kasační stížnost, ale řízení o ní NSS zastavil pro nezaplacení soudního poplatku.

22. Soud se v tomto soudním řízení nemůže zabývat zákonností těchto dvou rozhodnutí, ani správností závěrů v nich vyslovenými. A to přestože druhé z nich bylo podkladovým aktem pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020 jsou totiž už pravomocná. Vyplývá z nich, že žalobcovy pozemky p. č. XA a p. č. XB plní funkce lesa. Umístěním zařízení sloužících k rekreaci žalobce využíval pozemky určené k plnění funkcí

23. Žalobní námitky mohou směřovat pouze vůči napadenému rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo. Většina žalobních bodů však svým obsahem směřuje právě vůči závěrům učiněným orgánem státní správy lesů v rozhodnutích ze dne 16. 9. 2020 a žalovaným v odvolacím řízení. Žalobce tvrdí, že vzrostlý porost na jeho pozemcích vůbec není lesem. I kdyby lesem byl, žalobce tvrdí, že se svým jednáním nedopustil omezení či odnětí jeho funkcí. Dále tvrdí, že lesní zákon dočasné umístění maringotek výslovně nezakazuje a jejich umístění ostatně nemůže pozemku odejmout funkce lesa. To je však argumentace, kterou se orgán státní správy lesů zabýval ve správních řízeních, která předcházela vydání (dnes již pravomocných) rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020. Zabýval se jí k podaným odvoláním i žalovaný a k podané žalobě i krajský soud v rozsudku ze dne 25. 3. 2022, č. j. 55 A 28/2021-41, v němž žalobcovy námitky vyvrátil a potvrdil závěry správních orgánů. Soud uzavírá, že uvedenými námitkami se v tomto soudním řízení zabývat nemůže, protože nesouvisí s jeho předmětem.
24. Jedinou žalobní námitkou, která je vztahu k předmětu tohoto soudního řízení relevantní, je, že se žalobce uvedeného přestupku nedopustil zaviněně, a to ani z nedbalosti. V žalobě uvedl, že se domníval, že umístění maringotek do funkcí lesa nijak nezasahuje. Soud připomíná, že skutkovou podstatou přestupku, jehož se žalobce podle napadených rozhodnutí dopustil, není umístění zařízení sloužících k rekreaci v lese. Nýbrž to, že nesplnil opatření uložené rozhodnutím orgánu správy lesů ze dne 16. 9. 2020 a ve stanovené lhůtě je z lesa neodstranil. Ve vztahu k přestupku, z jehož spáchání byl žalobce shledán vinným, už nejsou podstatné jeho domněnky o tom, že umístěním maringotek nenarušil funkce lesa. V rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020 orgán státní správy lesů konstatoval, že ano – a právě proto mu uložil opatření k jejich odstranění. Žalobce se s tímto rozhodnutím prokazatelně seznámil, jakož i s rozhodnutím v odvolacím řízení. Věděl tedy, že umístěním maringotek a jiných rekreačních zařízení porušuje lesní zákon a zájmy jím chráněné. Přesto všechna rekreační zařízení neodstranil, což plyne ze záznamu o terénní pochůzce konané dne 12. 8. 2021. I sám žalobce v přestupkovém řízení přiznal, že neodstranil vše, nýbrž jen to, „co bylo technicky možné“, aniž uvedl, v jakých objektivních okolnostech spočívá nemožnost odstranit několik suchých záchodů, stolky a lavice a šterkem zpevněné plochy.
25. Orgán státní správy lesů se v prvostupňovém rozhodnutí formou zavinění nezabýval. Žalovaný v napadeném rozhodnutí chybějící úvahy v tomto směru doplnil a zavinění vyhodnotil, jako úmyslné ve smyslu § 15 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích. Podle něj je přestupek spáchán úmyslně, pokud pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Žalobce věděl, že svým

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

zákonem neporušuje. S úvahami žalovaného se soud plně ztotožňuje. Námitka je nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. Soud neprovedl důkaz spisem Městského úřadu Dobříš sp. zn. MDOB/3593/2013/ŽP/3, jak navrhoval žalobce. Tím se mělo prokázat, že orgán státní správy lesů v obdobném jednání na žalobcových pozemcích v roce 2013 neshledal žádné porušení právních předpisů. Závěry orgánu státní správy lesů z roku 2013 nejsou nijak relevantní pro právě posuzovanou věc. Pro ni je podstatné, že orgán státní správy lesů vyhodnotil žalobcovo aktuální jednání (umístění maringotek a dalších rekreačních zařízení na jeho pozemcích) jako rozporné s lesním zákonem a dne 16. 9. 2020 mu uložil opatření, které žalobce nedodržel. Pro posouzení napadeného rozhodnutí o přestupku (spočívajícím v nesplnění opatření, které mu ukládalo odstranit ze svých pozemků rekreační zařízení) je bez významu, jak orgán státní správy lesů hodnotil žalobcovo jiné jednání v jiném období.
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady, které by přesahovaly náklady na běžnou administrativní činnost. Proto mu soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. března 2023

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu